

Boisen: Jeg har været med til at stille dette Endringsforslag, naaget jeg ikke har noget Haab om, at det vil blive vedtaget her i Salen, thi jeg kan ingenlunde anerkjende, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimesstad), at det skulde være overskødigt at stille Endringsforslag, fordi det er en extraordinair Behandling af Grundlovsagen; thi foruden det, at Forslaget kunde blive vedtaget, er der et andet Hensyn, vi kunne tage, nemlig, at vi ville vise, hvorfor vi stemme imod den foreliggende Sag, at det er, fordi vi have Dristet om at gennemføre Grundloven af 5te Juni usorandret. Dersom vi blot sagde vort „Nei“, havde vi dermed ikke antydet Grunden, hvorfor vi ikke kunde gaae ind paa det foreliggende Udkast, men dette gives der os Leilighed til ved Endringsforslaget. Jeg har ogsaa stillet dette Forslag, fordi jeg lever i det Haab, at den Tid skal komme, da det skal blive muligt at faae den gamle Sunigrundlov tilbage igjen. Jeg har det Haab til Fremtiden, at det engang kan komme som et Held midt i alt vort Held — og ikke som „et Held midt i alt vort Uheld“ — at vi kunne faae Grundloven og den almindelige Valgret tilbage igjen. Jeg har navnlig dette Haab, fordi jeg troer, at den opvoksende Slægt, der har levet under Frihed og Righed, vil vide at gennemføre, hvad den nuværende Slægt soigter. Jeg har ikke villet støtte andre Endringsforslag end netop det ene: Tilbageførelsen af Sunigrundloven, saaledes som vi have faaet den af Kong Frederik den Syvende, og det har jeg netop gjort, fordi jeg troer, at det vil være Fremtidens Maal at stræbe derefter, selv om der muligviis kan gaae nogen Tid hen, inden det vil lykkes. Mit Standpunkt i denne Sag, som jeg dog ganske kortelig vil berøre, er imidlertid dette, at jeg under en vis Forudsætning kunde lade mig bevæge til at sige Ja til det foreliggende Udkast, fordi jeg nok seer, at Veien til den usorandrede Sunigrundlov bliver kortere ved at vedtage dette Udkast, end ad den anden Veie, som er bleven paadriist, at vi nem-

lig 3 Gange skulde gaae til Rigsdagen og 1 Gang til Rigsraadet. Det er klart, at naar vi vedtage dette Udkast, have vi en lettere og hurtigere Veie til Gjennemførelsen af Sunigrundloven, idet vi da kun 2 Gange — i Henshold til den sidste Paragraph, jeg troer det er § 95, — behøve at gaae til den Repræsentation, som ved dette Udkast bliver vedtagen, medens vi derimod ad den anden Veie skulde gaae til begge Repræsentationer; men hvorfor jeg alligevel maa sige Nei, ligger deri, at jeg ikke har kunnet forstaae den Sætning, der er anført til Grund for at gaae ind paa dette Udkast, nemlig, at begge de Repræsentationer, vi have, ere lige berettigede og lige lovlige. Jeg vogter mig for at sige, at Rigsraadet er ulovligt; thi jeg er ikke Jurist i den Forstand, men jeg veed saa Meget, at der er Jurister, der have opkastet Tvivl om, hvorvidt Rigsraadet er lovligt eller ikke, og at der er Mænd, der ligesaavel som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) have taget juridisk Embedsexamen, som have erklæret, at de ikke forstaae Rigsraadets Lovlighed. Dersom den Sætning kunde blive mig klar, at begge Repræsentationer ere lige lovlige, forekommer det mig, at mit Standpunkt vilde blive forandret, og jeg vilde kunne gaae ind paa det nærværende Udkast i Haab om derved lettere at faae Sunigrundloven gennemført; men dersom det ikke bliver gjort klart, at den Sætning er rigtig, maa jeg sige „Nei“ . . .

Formanden: Jeg maa gjentage, at ærede Medlemmer maae her i Salen tilbageholde de Tvivl, de maatte have i saa Henseende, og at kun Anerkjendelsen af Rigsraadets lovlige Bestaaen her kan udtales.

Boisen: Maa jeg svare dertil, at jeg ikke nogenstunde har sagt, at jeg ikke anerkjendte Rigsraadets Lovlighed, men at jeg blot har sagt, at jeg gjerne vil have den Sag gjort saa forstaaelig som muligt, af Hensyn til den store Deel af Befolkningen, som ikke forstaaer Sagen